

عنوان مقاله:

بهسازی شهری با رویکرد ایمن سازی کالبدی بافت های فرسوده در کوی علوی، شهر اهواز

محل انتشار:

دوازدهمین کنفرانس ملی شهرسازی، معماری، عمران و محیط زیست (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سعید امانپور - عضو هیات علمی دانشگاه شهید چمران اهواز، ایران

ندا پیوند - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

مقدمه: در دهه های اخیر بافت فرسوده یکی از مهمترین چالش های مدیران شهری، شهرسازان و معماران است، بهسازی یکی از روش ها و البته مناسب ترین روش مداخله مدیران و شهرسازان در ایمن سازی کالبدی بافت فرسوده می باشد زیرا عدم توجه به این بافتها موجب زوال شهر و توسعه ناهمگون آن و ایجاد شهرهایی نوپا در حاشیه شهر قدیمی میگردد. مواد و روش: قلمرو مورد پژوهش محله کوی علوی شهر اهواز به این علت که بخش قابل توجهی از مشکلات شهر اهواز در این منطقه نمود عینی یافته است و به دلیل گستردگی بیش از حد بافت فرسوده و روند فرسودگی شدید در آن و عدم توجه مسئولین به بهسازی مورد پژوهش قرار گرفت. پژوهش حاضر به لحاظ هدف توسعه ای کاربردی و از لحاظ نوع روش مطالعه توصیفی تحلیلی مبتنی بر مطالعات کتابخانهای و بررسیهای میدانی است. بحث: برای دستیابی به اهداف تحقیق، شاخصهای اسکلت ساختمان، جنس مصالح، تعداد طبقات، قدمت، دانه بندی و نفوذ پذیری ساختمان استخراج شد. برای روند وزن دهی به لایه ها در داده های فضایی از روش AHP Fuzzy استفاده شد. همچنین برای بررسی وضعیت ایمنی بافت فرسوده از روش (Imoran) از ابزار cluster & outlier analysis از مجموعه ابزارهای موجود در Spatial Statistics Tools مربوط به نرم افزار ArcGIS استفاده شده است. نتایج: این پژوهش نشان میدهد محله کوی علوی از نظر شاخص ایمنی و ایمن سازی کالبدی در هفت طبقه دسته بندی شد که در این بین وضعیت ناایمن با بیشترین درصد یعنی ۲۸.۵۲ و با قرارگیری ۳۳۶۲۰۵.۴ متر مربع از مساحت بافت شهر در این وضعیت بیشترین مساحت را نیز به خود اختصاص داده است.

کلمات کلیدی:

بهسازی، ایمن سازی، بافت فرسوده، موران، کوی علوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1224801>

